

DE SPIEGEL

OFFICIEEL ORGAAN VAN HET DELFTSCH STUDENTENCORPS
EN VAN DE CENTRALE COMMISSIE VOOR STUDIEBELANGEN

WAARN. HOOFDREDACTEUR: E. P. WELLENSTEIN. — GRIFFIER: N. H. KINGMA

REDACTEUREN: R. A. BRZESOWSKY — H. C. VAN BEUSEKOM — P. VOS — J. J. VAN EEGHEN

VERSCHIJNT WEKELIJKS, BEHALVE IN DE VACANTIES. — DE JAARGANG LOOPT VAN SEPTEMBER
TOT SEPTEMBER. — ABONNEMENT VOOR NIET-LEDEN V/H D.S.C. f 4.50 PER JAAR. — LOSSE NUMMERS f 0.25

ADVERTENTIËN PER GALJARDREGEL 12½ CENT.

UITGAVE EN ADMINISTRATIE: NAAMLOOZE VENNOOTSCHAP W. D. MEINEMA - HIPPOLYTUSBUURT 6

16e JAARGANG

12 APRIL 1940

14 BLZ. No. 22

REDACTIONEEL

De heuglijkste dag van het jaar is voor velen zeker die, waarop de Redactie van het Officieel Orgaan van het Delftsch Studenten Corps en de Centrale Commissie voor Studiebelenen met haar traditioneel Lentenummer de Lente binnen Delft's poorten haalt, en het heerlijkste aller jaargetijden onder gepast huldebetoen inluidd.

De Redactie ontveinst zich niet, dat zij ook ditmaal de velen, die reeds te lang zuchtten onder het juk van monotonie, dat de duistere maanden hun oplegden, in deze enkele vellen druks de mogelijkheid biedt, het hart en de geest te verlichten, zoodat hun relieflooze gedachtenwereld herschapen wordt in een tuin vol faunen, nymfen, en welriekende bloemen, welker aanblik de zinnen kittelt en het bloed sneller doet stroomen. Deze tuin bestaat uit een dik, zacht tapijt van eeuwig-malsch gras, dat bezaaid is met milliarden veldbloemen, en afwisselt met groote perken bloedroode kelken, die op een goddelijken zèphyr zacht heen en weer wiegen, en hun dikke, kleverige, gele meeldraden als lange armen, ver uitstrekken naar het zonlicht. Bontgekleurde vogels pronken op de takken der tallooze ooftboomen, en een enkel waterbassin met zijn blauwzwarte waterdiepte staart als een reusachtig oog, onbewogen, de eeuwigheid in.

Menig lezer zal reeds hebben bevroed, dat dit de tuin Chamlia is, in het land van Mom, waar de bloem Shri bloeit; de bloem Shri heeft, naar men zegt, een wonderbaarlijke kracht . . .

De Redactie is niet teleurgesteld, dat de Lente voor haar lezers geen aanleiding is kunnen worden tot eenige gevoelsuiting. Integendeel! Het is verre van haar, over dit feit de geringste droefenis te gevoelen. Haar verbeeldingskracht is immers groot, en de mogelijkheden, die zij bezit om zichzelf te vermaken, zijn duizenderlei. Een klein geluid, een windvleugje, een minieme kleurenvariatie, zijn voldoende om het onfeilbare apparaat harer fantasie in werking te zetten, en haar voort te doen zweven op de vleugelen harer gedachten, verder en verder weg uit de holle realiteit, naar het rijk der matelooze uitersten, het rijk der demonische excessen, waar een onstuimige mengeling van walgelijke vulgariteit en ijle schoonheid haar toebruist. Hier is zij in haar element, en zij drinkt elke emotie, die zich aan haar voordoet, met groote, wel lustige teugen in.

En juist daarom is de Redactie zoo onverschillig ten aanzien van het feit, dat zij niets van hare lezers gemerkt heeft. Men behoeft niet voor haar te zingen. Zij zal voor zichzelf zingen.

UIT 'T ROODE KAMERDE

De Stem- en Schouwburg-Commissie maakt bekend, dat bij enkele candidaatstelling is verkozen tot Hoofdredacteur van het Officieel Orgaan van het Delftsch Studenten Corps en van de Centrale commissie voor Studiebelenen, de Heer

E. P. Wellenstein.

Namens de Stem- en Schouwburg-Commissie,
W. HUYGENS, Secretaris.

VEREENIGINGEN

Het Bestuur van de Delftsche Studenten Societeit Phoenix heeft zich bij de jongste bestuurswisseling als volgt samengesteld:

T. F. Risselada,	President,
H. F. Moll,	Secretaris,
A. J. Tjeenk Willink,	Thesaurier,
W. H. van Leeuwen,	Bibliothecaris,
P. H. J. Sayers,	Commissaris van het Consumabel,
F. Tellegen,	Archivaris, Vice-Secretaris.

Namens het Bestuur,

H. F. MOLL, Secretaris.

Want zij is immers de eenige, die weet welk een schat aan gedachten en aandoeningen er in het woordje

LENTE

besloten liggen.

En daar zij, als steeds, sans rancune is, aarzelt zij niet om een tip der sluier, die deze schat verbergt, voor U op te lichten.

Het Zotje spreekt zijn blijdschap uit over de omstandigheid, dat hij in staat is nog enkele vurige kolen op de hoofden van een bepaalde groep personen te stapelen.

De lezer, die de pagina's 10 en 11 aandachtig doorleest, zal tot zijn vreugde in „Jan's Dank" den genoeglijken verteltrant van een zeer gewaardeerden docent herkennen.

Sic transit . . .

Nauwelijks is de winter in de put gedrongen
 Of de bloemen ontspruiten in 't gras —
 Ik wou dat de winter maar nooit was begonnen,
 En het nu altijd door zomer was.

Ach laten we niet als sponzen gaan zwellen,
 De ruimte is klein en de ziel is zoo groot;
 Het is ook niet noodig een oordeel te vellen —
 De gedachte is een ding en een ding is maar dood.

Kijk, — rechts is het leven en
 links is de kou —
 Ik weet niet, misschien klinkt het wat overdreven:
 Ik schreef dit, Marina, alleen maar voor jou.

C. C. WEIL

Hier is Uw Beste en Voordeligste ADRES
 Grote sortering **FIJNE VLEESWAREN**
BOTER - KAAS - EIEREN en **BUITENLANDSE KAASSOORTEN**
 Grote sortering **BLIKJES VIS-** en **VLEESCONSERVEN**
VERKADES BISKWIE en **KOEKSOORTEN**
KOOPT BIJ UW CORPSLEVERANCIER
HIPPOLYTUSBUURT 17.

VÓÓR DEN ETEN

ÉÉN **OUDE VLEK"**

DELFTSCHE DISTILLEERDERIJ "VLEK" & CO DELFT

Pelikan

TUBEN-TEEKENINKT
 gevuld met O.-J.-inkt of gekleurde
 watervaste teekeninkt

GÜNTHER WAGNER
 PELIKAN MIJ. N.V. AMSTERDAM. SINGEL 294

Overal verkrijgbaar

DOELEN KINO

HET INTIEME THEATER — TEL. 130

brengt vanaf 12 April:

„Goodbye, Mr Chips!“
 met **Robert Donat**
 een der belangrijkste films van het seizoen.
 De trots van Metro Goldwyn Mayer.

Voor de pauze:

3 man in de sneeuw
 met **Robert Young** en **Frank Morgan**
 een dolle, origineele klucht met charmante boeiende verwickelingen.

Zondagmiddag 2.30, 4.30 matinee's
 met „Goodbye, Mr Chips“

OUDE JENEVER

Drink als regel matig, maar dan ook regelmatig

DE KUYPER

**STAATSMIJN
 PRODUCTEN**

**HYBRANDSTOFFEN
 HANDEL**

W. H. S. OLIEMANS

De voorzitter tot de nieuwe
 secretaris van de vereniging
 en.....wij laten drukken bij Meinema

HEINEKEN'S

BIER

BROUWERIJEN TE AMSTERDAM
 EN TE ROTTERDAM.

**GROOTSTE
 BIERBROUWERIJ**
 ONDERNEMING
 IN NEDERLAND

Corpsleverancier

**STEIJGER'S
 SLAGERIJ**

Specialiteit in Fijne Worst
 en Vleeschwaren

ALLES EIGEN FABRIKAAT

Oude Kerkstraat 9-10
 Telef. 178, Delft

OPGERICHT 1863

Een hartigheidje is FIJN, maar ....
 het moet van STEIJGER zijn

DE FEESTWIJN

BIJ UITNEMENDHEID
 IS EN BLIJFT DE

CHAMPAGNE LOUIS ROEDERER

VERKRIJGBAAR IN DE
 SOCIETEIT „PHOENIX“

AGENTEN: **N. V. Hoogewerff, Chabot & Visser's
 Wijnhandel** Den Haag — ROTTERDAM — Arnhem

„OZON“
 VOORBURG

R.K.B.

WASSCHEN
 STOOMEN

SPECIALITEIT: Hofleverancier

„ECON-TARIEF“
 ook voor Heerenwasch.
 HET VOORDEELIGST!

Vraagt inlichtingen:
 TEL.: HAAG 778011.

Agent voor Delft:

J. T. POST

Vrouw Juttenland 14
 Delft, Tel. 92

50

„Ah lui! Il est mon Macarone!” aldus betitelde vijftig jaren geleden in de Stads Doelen Giuseppa den toen nog jongen orgeldraaier, haar man, die van dan af aan algemeen bekend werd als Graaf Macaroni. En nu, een halve eeuw later, vormt het piano-orgeltje van de beide ouden een belangrijk décorstuk in het door het D.S.T.G. op te voeren toneelstuk Winterset.

Vertel Uw dame eens de aardige geschiedenis van den Graaf en de Gravin en citeer hierbij uit den laatsten Almanak de spreuk, voorkomende in hun levensverhaal:

L'homme ne peut pas séparer
Ce que le bon Dieu a uni.

Wij raden U aan vooral wat later in den nacht rustig met Uw aangebedene bij het orgeltje te gaan zitten, dat in de kleine foyer door den gevoelvollen hand van Macaroni gedraaid, zijn zuivere toonen zal laten hooren. De karakteristieke kop van den Graaf en het lieve gezicht van zijn vrouw zijn het aanschouwen meer waard dan de donkere bioscoopzaal!

Het vrouwtje, dat hier zit te jassen,
fluistert zachtkens U in 't oor:

„Nu ben ik oud . . . maar als ik jong was . . . ,”
„Kijk, . . . dáár is 't Tooneelbal voor!”

DELFTSCHE SCHOUW

Winterset, Winterset,
Waarvoor die opgeschroefde pret?
Niemand kan 't toch iets schelen,
Niets kan 't euvel meer verhelen.
Al speelt de Almanak ook mee,
't Is mis met het D.S.T.G.
Het déplorabel kastekort
wordt voor een jaar weer opgeschort,
Want zelfs Herbert kan niet helpen
om het centenlek te stelpen.

Winterset, Winterset,
De spullebaas is altijd vet.
Met zijn leuke, vlotte grappen
Weet hij aardig aan te pappen.
Glimlach-grijnzend van 't begin,
Likt' ie zich op Phoenix in,
En liet zich gaarne presentereen
wat de Heeren moesten beeren.
Maar vannacht nog is 't uit
Met de clownerie van dezen guit!

Winterset, Winterset,
Hins wordt in de zon gezet.
Schoon hij 't van de daken krijt,
Raakt hij zijn kaarten niet meer kwijt,
en straks zal hij voor leege hallen
zijn nuttelooze rede brallen.
't Doek kan wel gesloten blijven
Voor zijn spel in drie bedrijven!
Al het snoeven niets meer baat,
D.S.T.G. is toch te laat.

TECHNISCHE GROOT-INDUSTRIE

TECHNISCH RUBBERWERK

voor elk
bedrijf

VREDESTEIN
LOOSDUINEN

**HOLLANDSCHE
SOCIETEIT**
VAN
LEVENSVZERKERINGEN &
HEERENGRACHT 475 AMSTERDAM

MODERNE RISICOVERZEKERINGEN
LAGE AANVANGSPREMIE MET
VOLLEDIGE RISICODEKKING

ZEER GUNSTIGE OMZETMOGELIJK-
HEDEN IN CONTRACTEN NAAR KEUZE
MET MEER OF MINDER SPAARELEMENT

OPGERICHT
ANNO
1807

ZEVENTIEN INFORMATIE-KANTOREN
DOOR
GEHEEL NEDERLAND

Vraagt Uw
inlichtingen bij:
INFORMATIEKANTOOR
's-GRAVENHAGE
Mauritskade 17
Telefoon 117848

VACANT

HOLLANDSCHE BETON MIJ N.V.

'S-GRAVENHAGE

LELY en LEEMANS

Twee beroemde ingenieurs die hun naam gegeven hebben aan de Zuiderzee gemalen te Medemblik en den Oever (hiernaast afgebeeld).

Alle pompen en Dieselmotoren voor deze gemalen en voor de nog te bouwen gemalen te Urk, Lemmer en de Voorst zijn en worden geleverd door Werkspoor.

Het feit spreekt voor zichzelf.

WERKSPoor N.V. - AMSTERDAM

Met rubber geïsoleerde elektrische leidingen voor
STERK-EN ZWAKSTROOM

N.V. HOLL. DRAAD- EN KABELFABRIEK, AMSTERDAM

TECHN:HOOGESCHOOL.

EXAMENS BOUWKUNDIG-INGENIEUR.

De Afdeling der Bouwkunde van de Technische Hoogeschool te Delft maakt bekend, dat zij, die wenschen deel te nemen aan het Ingenieurs-Examen voor Bouwkundig-Ingenieur, dat zal worden afgenomen in Mei/Juni 1940, zich daarvoor schriftelijk hebben aan te melden vóór 4 Mei a.s. bij den Secretaris van de genoemde Afdeling, Gebouw voor Bouwkunde. Formulieren voor aanmelding zijn verkrijgbaar bij den Technischen Boekhandel Waltman te Delft.

TENTAMEN BOUWRECHT EN STADSAANLEG.

Op Dinsdag 16 April en Donderdag 18 April a.s. zal in het kabinet van Prof. Mr. A. C. Josephus Jitta, Gebouw voor Wegen Waterbouwkunde, voor studenten civiel-ingenieur en civiel-landmeter gelegenheid gegeven worden tentamen af te leggen in bouwrecht en stadsaanleg.

Belanghebbenden kunnen zich tot uiterlijk 10 April a.s. schriftelijk aanmelden bij den administratief ambtenaar G. C. Gulbrandsen, Hoofdgebouw der Technische Hoogeschool.

EXAMEN BOUWKUNDE W5 EN M5.

Cursusjaar 1939/40 en 1940/41.

Zij, die de vereischte „Bouwkunde” teekeningen hebben ingeleverd, kunnen deelnemen aan het examen bouwkunde, dat zal worden afgenomen op de navolgende data:

	cursus 1939/40	cursus 1940/41	cursus 1941/42
1e groep	1 Juni 1939	31 Mei 1940	29 Mei 1941
2e groep	2 Nov. 1939	1 Nov. 1940	
3e groep	11 Jan. 1940	9 Jan. 1941	
4e groep en laatste	28 Febr. 1940	27 Febr. 1941	

De aanmelding tot deelneming aan het examen bouwkunde dient tenminste 6 dagen vóór den betreffende examendag te geschieden bij een der assistenten, terwijl de teekeningen tenminste 2 maanden vóór het mondeling examen door den student in behandeling moeten zijn genomen en 14 dagen vóór den examendag moeten zijn ingeleverd, teneinde aan het examen deel te mogen nemen.

De Hoogleraar,
Prof. Ir. R. I. A. SCHOEMAKER.

Mechanische Technologie.

Voor studenten W3 zal op Woensdag 1 Mei a.s. van 2¹/₂—4¹/₂ uur een schriftelijk tentamen Mechanische Technologie plaats hebben.

Opgave voor dit tentamen kan geschieden bij de assistenten Gebouw W. & S. kamer 102 vóór 27 April a.s.

Voor studenten E1 en N1, die het programma der werkplaats geheel hebben afgemaakt, zal op Vrijdag 26 April a.s. van 2¹/₂—4¹/₂ uur een schriftelijk tentamen Mechanische Technologie plaats hebben.

Opgave voor dit tentamen kan geschieden bij de assistenten Gebouw W. & S. kamer 102 vóór 20 April a.s.

Voor studenten T4 zal op Maandag 6 Mei a.s. van 2¹/₂—4¹/₂ uur een schriftelijk tentamen „Meel en Olie” plaats hebben. Opgave voor dit tentamen kan geschieden bij de assistenten Gebouw W. & S. kamer 102 vóór 1 Mei a.s.

De Hoogleraar,
P. LANDBERG.

VACANTIECURSUS AAN DE UNIVERSITEIT TE LAUSANNE.

Ondanks den oorlog organiseert de Faculteit der Letteren te Lausanne ook dezen zomer een vacatiecursus voor de Fransche taal, bestemd voor allen, die hun kennis en vaardigheid in het spreken wenschen te verbeteren. Maandag 15 Juli begint de eerste der vier series lessen, die ieder drie weken duren. Wekelijks wordt een excursie gemaakt in de Alpen.

Bijzonderheden omtrent de colleges, de soirées dansantes, aanbevolen pensions, reductie op de Zwitsersche spoorwegen, vindt men in het uitvoerig programma, dat gaarne wordt toegezonden door het Secretariat des Cours de Vacances, Faculté des Lettres, Lausanne, of door Dr. P. J. W. van Malssen, Bootenmakersstraat 127, Zaandam.

VAK-VEREENIGINGEN

„Leeghwater”.

Middagexcursie op Maandag 15 April 1940.

Bezocht zullen worden: de buizengieterij van de N.V. Kon. Ned. Hoogovens en Staalfabrieken; het walsbedrijf van de N.V. van Leer's Vereenigde Fabrieken.

Vertrek per autobus van het gebouw voor W. en S. om 12.15. Sluiting der lijst op Vrijdag 12 April te 17.00 uur.

Bij van de Vaart ligt een voorschrift, dat iedere deelnemer verplicht is te lezen en te teekenen.

Bij te groote deelname zal aan ouderejaars voorrang gegeven worden.

Het Bestuur stelt candidaat voor de functie van:

Thesaurier: den heer P. J. de Lint

Commissaris: den heer P. Hinse

Namens het Bestuur:

J. J. VAN WULFFTEN PALTHE,

Secretaris.

Civiel- en Bouwkundig Studenten Gezelschap „Practische Studie”. Bouwkundige Afdeling.

Schetsexcursie naar Enkhuizen. Woensdag 17, Donderdag 18 en Vrijdag 19 April wordt onder leiding van de Hoogleraren Prof. H. M. Luns en Prof. N. Lansdorp een schetsexcursie naar Enkhuizen gehouden.

Vertrek uit Delft per trein op Woensdag 17 April te 7.51 uur. Aankomt te Enkhuizen 10.20 uur.

Gelogeerd zal worden in Hotel „Die Port van Cleve”, Dijk 74, Telefoon 10.

Vertrek uit Enkhuizen Vrijdag na de lunch.

Opgave op het zwarte bord sluit Maandag 17 April te 17 uur. Het Bestuur vestigt er de aandacht op, dat de Nederlandsche Vereeniging voor Teekenonderwijs een Teekenwedstrijd heeft uitgeschreven, o.a. voor studenten aan de Technische Hoogeschool.

Gevraagd wordt een schets van een bouwwerk naar de natuur, formaat 50 x 70 cm. De wedstrijd sluit 15 November a.s. Nadere inlichtingen bij Juffrouw de Rooy.

Namens het Bestuur,
P. F. DE BORDES,
Secretaris.

Geslaagd voor het propaedeutisch examen voor Natuurkundig-Ingenieur: H. Wiemans.

Geslaagd voor het propaedeutisch examen voor Werktuigkundig-Ingenieur: C. E. Wevers.

Geslaagd voor het propaedeutisch examen voor Electrotechnisch-Ingenieur: J. H. van der Hilst Karrewij.

Geslaagd voor het candidaatsexamen voor Civiel-Ingenieur: P. van Dijk, J. Pouwer en A. Lekkerkerker.

Geslaagd voor het candidaatsexamen voor Bouwkundig-Ingenieur: Mej. C. Strumphler.

Geslaagd voor het candidaatsexamen voor Werktuigkundig-Ingenieur: H. P. van Meer.

Geslaagd voor het ingenieursexamen voor Bouwkundig-Ingenieur: M. Bolten, J. B. Hermans, W. J. G. van Mourik en H. J. G. van der Veen.

Geslaagd voor het ingenieursexamen voor Civiel-Ingenieur: R. P. J. Bomans, J. A. van der Breggen, W. H. van Doorninck, J. C. Fockens, J. D. Hilarius, K. J. Mackenzie, A. G. Quack, R. Ver Loren van Themaat, H. W. Wildeboer en T. J. Risselada.

VAK-VEREENIGINGEN

Electrotechnische Vereeniging.

Excursie naar het Radiozendstation te Kootwijk op Vrijdag 19 April.

8.30 uur. Vertrek van het laboratorium voor Electrotechniek. Kanaalweg 2b. Terugkomst ongeveer 19 uur.

De lijst wordt gesloten op Woensdag 17 April om 12 uur. Zij, die wegens financiële redenen niet deel kunnen nemen, kunnen zich wenden tot Professor Thierens of het Bestuur.

Namens het Bestuur,
K. DROOGLEEVER FORTUYN,
Secretaris.

Vereeniging voor Technische Physica.

Excursie op Vrijdag 19 April a.s. naar de N.V. Koninklijke Pharmaceutische Fabriek v/h Brocades-Stheeman en Pharmacia te Meppel.

Programma:

- 7.45 Vertrek per trein van station S.S. Den Haag.
- 7.49 Vertrek van station Voorburg.
- 9.54 Aankomt te Meppel.
- ±12.30 Koffiemaaltijd.
- 15.83 Vertrek uit Meppel.
- 18.27 Aankomst den Haag S.S.

Intekenen bij Wensveen vóór Woensdag 10 April 18 uur.

De aandacht wordt er op gevestigd, dat Zaterdag 20 April te Groningen een vergadering van Nederlandsche Natuurkundige Vereeniging wordt gehouden, met gelegenheid tot bezichtiging van het Natuurkundig Laboratorium. Inlichtingen bij het bestuur.

G. VAN GIJN,
Secretaris.

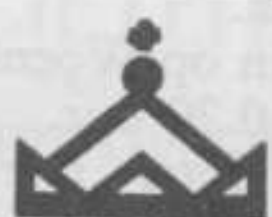
NIEUWE ROTTERDAMSCHER COURANT

Het voornaamste dagblad van Nederland. Met den volledige Times-dienst

De N.R.C. geeft wat ontwikkelde menschen moeten weten.

Studenten-abonnementen f 15.- per studiejaar.

Men vrage gratis proefnummers aan ons agentschap: OUDE KERKSTRAAT 7, DELFT

KONINKLIJKE-BEGEER

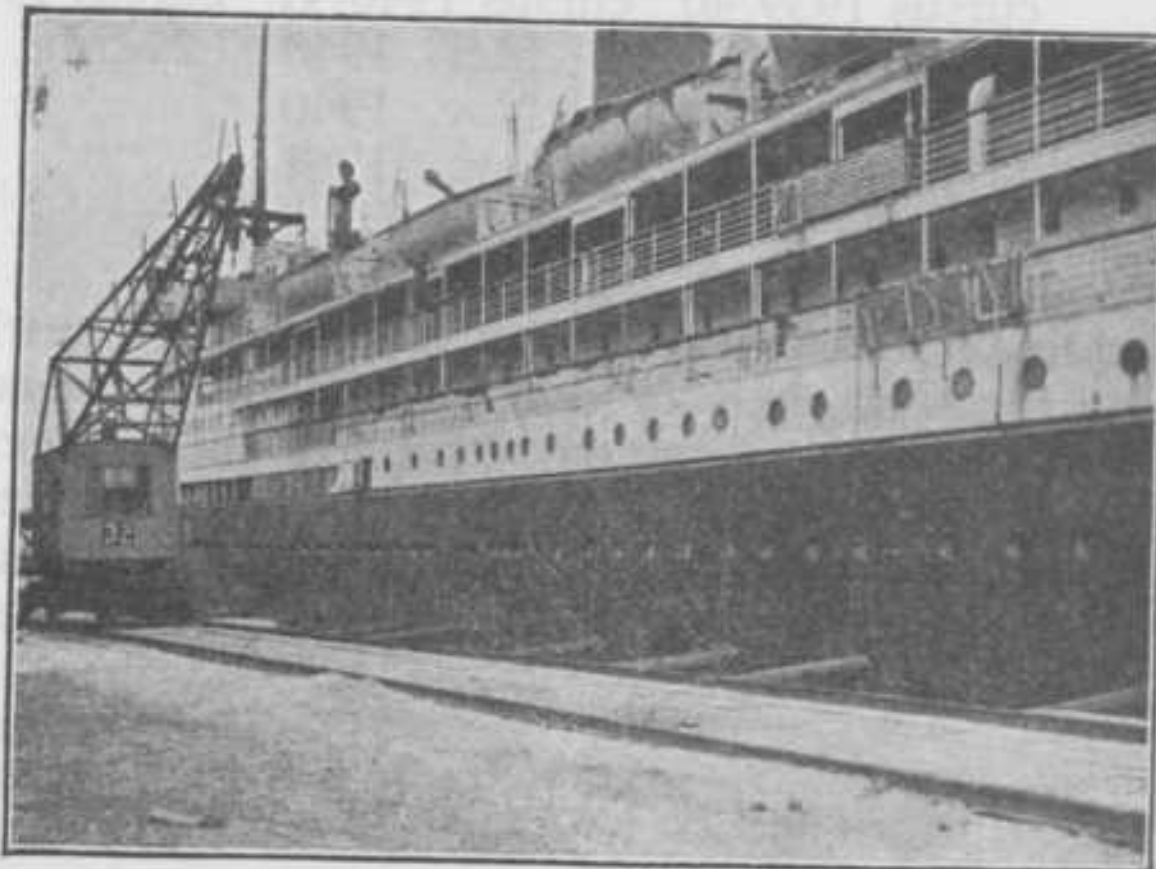
VOORSCHOTEN

OFFICIEEL LEVERANCIER VAN HET DELFTSCH STUDENTENCORPS

Gemobiliseerde leden
van het D.S.C.

Vraagt onze nieuwe circulaire met afbeeldingen van de onderscheidingsteekens met de emblemen van alle wapens van de Koninklijke Landmacht en de Koninklijke Marine.

De Nederlandsche Staalindustrie N.V.
KEILEWEG 40 ROTTERDAM

IJZERCONSTRUCTIE — KRANEN — LIFTEN

N.V. NEDERLANDSCHE AANNEMING MIJ

VOORHEEN FIRMA H. F. BOERSMA

BINCKHORSTLAAN 135 — 'S-GRAVENHAGE

DE ROTTERDAMSCHER DROOGDOK MIJ

Werf te Rotterdam
Telefoon 26920

Werf te Schiedam
Telefoon 69023

Totale opp. 66.25 H.A.

14 hellingen tot een lengte van 750 ft.

7 droogdokken tot een cap. van 20000 ton

**Nieuwbouw en Reparaties
van Schepen en Machines**

VACANT

LENTELUCHT.

1.

De jolige lentewind blies uitgelaten over de velden, over het water van de slooten, door het riet, en langs de landweggetjes. Hij maakte het meisjes op de fiets lastig door onverhoeds voorbij te stuiven en hun rokken daarbij speelsch omhoog te blazen; dan weer schoot hij dwarrelend naar boven, een strooien hoed van een hengelaar met zich meevoerende. Kortom, hij was druk in de weer.

Verzadigd van frissche lentegeuren en vroolijke geluiden stormde hij naar de stad. Hij draaide, toen hij er aangekomen was negen maal om de kerktoren en viel toen — als was hij duizelig geworden — omlaag, ontdekte een open raam en bulderde uitgelaten een kamer binnen, zoodat al de papperassen van mijn bureau waaiden.

„Verdomme, doe dat raam dan ook dicht.”

„Ik denk er niet aan, het stinkt hier!”

„Stinken of niet, ik moet werken.”

„Je bent gek, met dit weer.”

„Doe het raam dicht!”

„Doe het zelf . . .”

Mijn laatste bloknote-vel fladderde weg. Ik gaf 't op. Ik deed de deur open en met de onstuimige wind stormde ik de trap af, naar buiten.

„Wat ga je doen,” schreeuwde mijn huisgenoot verbaasd door het open raam toen hij mij op straat zag.

„Zwemmen, bloemen plukken, meisjes zoenen, wandelen, lachen en zingen.”

„Je bent gek,” zei mijn huisgenoot, en deed het raam dicht.

Ik liep de stad uit.

2.

„Hij is beslist gek,” zei het oude dametje hoofdschuddend en keek nog eens over de heg naar de Vliet.

„Gek? Dronken wed ik,” overdreef haar oudere zuster venijnig en ze kneep haar gerimpelde oogleden samen om beter te kunnen zien en zuchtte.

„Nou . . . Nou . . . Amalie; dat kan haast niet, het is pas elf uur geweest,” suste de ander.

„Studenten zijn elk uur van den dag dronken,” verklaarde de oudste nadrukkelijk en veer tuurde zij ingespannen over de heg en weer zuchtte zij.

„Heeft hij werkelijk niets aan Cato?” vroeg ze toen.

„Niets . . . 't is zonde . . . zijn moeder moest hem zoo eens zien . . . gunst . . . hij springt er weer in!”

Inderdaad dook ik weer in het frissche water en zwom tegen de kabbelende golven op zoodat de druppels rond mijn hoofd spatten.

3.

„Goddank, hij heeft zich weer aangekleed,” verzuchtte het oude dametje.

„'t Blijft een schande, de politie moest op zulke dingen letten,” mokte haar zuster.

„Ik hoop voor den jongen, dat hij geen kou vat, de wind is nog zoo frisch,” zei het oude dametje weer.

„'t Zou zijn verdiende loon zijn!” „Foei, nu te zwemmen; gelukkig dat Anneke nog niet thuis gekomen is, het arme kind zou zich dood geschaamd hebben,” zei haar zuster.

„Daar komt ze net aangefietst . . . gunst . . . die student wuift naar haar . . .” vertelde het oude dametje terwijl ze over de heg tuurde.

„Ze doet toch terug,” verschrok haar zuster.

Het oude dametje keek het weggetje af en zag haar achternichte lachend terugwuiven . . .; toen ze keek naar haar zuster, die haar oogen tevergeefs inspande om te zien wat er gebeurde.

„Nou . . . doet ze wat terug!”

„Nee . . . Amalie,” loog het oude dametje.

4.

Bibberig, met natte ongekamde haren holde ik door het weiland en plukte bloemen. De lentewind rolde mij achterna en fluis-terde me de gekste plannen in.

Ik sprong over 't hekje, stapte de sloot over, liep het weggetje af en belde aan bij de villa waarin het aardige meisje was verdwenen.

De deur ging open. Het oude dametje keek me verschrikt aan. Ik schatte eventjes en gokte toen:

„Ik zou Uw kleindochter graag een kleine bloemenhulde willen brengen, mevrouw.”

„Gunst,” stotterde het oude dametje.

„Toe nu, mevrouw,” vleide ik en ik ging op mijn teenen staan om de gang in te kijken of ik haar niet zag.

„Ze heet Anneke,” zei het oude dametje en deed de deur dicht.

5.

„Wie was het Cato?” vroeg haar zuster.

„Ach, zomaar een bloemenkoopman,” loog het oude dametje.

„Had hij leuke bloemen, tante?”

„O . . . ja,” schrok het oude dametje.

„Dag Anneke,” klonk het over de heg.

„Gunst.”

„Oh . . .”

„Kwajongen, wil je maken dat je weg komt, waag het niet over de heg te springen, of ik bel de politie op . . .,” zei Amalie allemaal, maar het hielp niet, ik was er al overheen en bood Anneke de bloemen aan.

„Alsjeblieft, die zijn voor jou!”

Het oude dametje lachte, haar zuster verloor zienderoogen een paar van haar laatste levensdagen en Anneke bloosde . . .

6.

„Toe, neem nog een broodje met ham,” zei het oude dametje.

„Graag mevrouw, heel graag,” zei ik met volle mond en keek naar Anneke.

„En nog een kroes melk,” vroeg ze.

„Hmm,” zei ik.

De zuster van het oude dametje stond van tafel op, verdween in de serre en deed de schuifdeuren met een bons dicht.

„Tante Cato, mag nu de radio zachtjes aan . . . toe . . .,” vleide Anneke fluisterend.

En tante Cato knikte.

7.

Terwijl de luidspreker ons zacht de toonen van een lentesymphonie nazond, wandelden Anneke en ik het huis uit, 't landweggetje op . . .

Het oude dametje keek ons glimlachend na.

8.

De lentewind kreeg zijn zin. Ergens ver weg, aan den rand van een weiland, achter een heg, stopte op den smallen landweg een tandem. Een jongen en een meisje stapten blozend af en keken over de heg.

„Zoudt U nog een eindje door willen rijden?” vraag ik.

Zij deden het.

9.

. . . en toen hebben we allerlei liedjes gezongen, van school, en heele gekke versjes die hij me leerde. En hij heeft ook een gedichtje gemaakt,” vertelde Anneke haar tante Cato dienstelfden avond.

„Een gedichtje,” glimlachte haar tante.

Ja, knikte Anneke en ze nam zich voor het in haar poëziealbum te schrijven.

10.

„Doe het raam in vredesnaam open,” zei ik tot mijn huisgenoot toen ik thuis kwam; „het stinkt hier.”

Hij keek mij verbaasd aan en zei toen uit volle overtuiging:

„Je bent gek.”

de L.

JAN'S DANK.

Hij heette Jan van Raven en mijn eerste kennismaking met hem vond plaats op een Donderdagmorgen. De bedrijfsleider van de constructiewerkplaats, waaraan ik toentertijd verbonden was, had Jan's bezoek telefonisch aangekondigd met een: „Meneer, daar heeft zich iemand aangemeld om werk, maar U moet zelf maar es kijken of we hem gebruiken kunnen; 't lijkt me nogal een type!”

Even later verscheen hij in mijn kamer en de eerste indruk, die ik van hem kreeg was heelemaal niet ongunstig. Een groote, breedgeschouderde kerel, zeker 1,90 m lang, een stoere harde kop, met kort haar, uitstekende jukbeenderen en kouwspieren, die voortdurend in beweging waren alsof hij pruimde, donkere oogen, die onder zware wenkbrouwen schuil gingen en norsch de wereld inkeken, groote goedgevormde handen. Een man dus, waarmee je beter kunt eten dan vechten en die je liever als vriend dan als vijand hebt.

Als zoo iemand zich om werk bij je aanmeldt, dan doe je de gebruikelijke vragen, niet zoozeer, omdat je zooveel belang stelt in 's mans antecedenten, als wel om den noodigen tijd te hebben bij jezelf eens na te gaan of de eerste indruk wel juist geweest is.

Het bleek dat hij Jan van Raven heette, 36 jaar was, getrouwd en twee kinderen, meisjes van 11 en 13 jaar; hij had gewerkt op verschillende scheepswerven, altijd in het metaalvak, maar eigenlijk nooit als vakman. Op mijn vraag, waar hij het laatst in dienst was geweest, bleef hij eenige oogenblikken het antwoord schuldig en zijn kaakspieren werkten harder en nerveuzer. Langzaam haalde hij een oude versleten portefeuille uit zijn binnenzak, deed het elastiekje eraf, dat den kostbaren inhoud bij elkaar hield, zocht en vond een papier en reikte mij dat over met de woorden: „Als je blijft, meneer, ik zal je niet bedriegen! 'k Heb twee jaar gezeten...”

Een uitgangsbrieftje van de gevangenis! Met een aantekening erbij, dat Jan zich in de gevangenis goed gedragen had.

„En . . . hoe kwam dat . . . wat had je uitgespookt?”

„'k Heb een kameraad doodgeslagen, meneer.” En bij wijze van verontschuldiging voegde hij erbij: „In eerlijke drift. 't Was de grootste schoft, die ooit op twee beenen op Gods aardbodem heb rondgelopen!” en hij mompelde nog iets van een verzachtende omstandigheden.

„Zoo . . . zoo . . . nou . . . dat 's geen kleinigheid.” Ik wist niet zoo gauw, wat ik zeggen moest. „En als ik je nou hier tewerk stel, ben je dan van plan meer van die eerlijke driftbuien te krijgen?”

Jan schudde zwijgend en bedachtzaam zijn potigen kop: „Hoef je niet bang voor te zijn, meneer, 'k heb nou eens gezeten, maar dat . . . nooit meer . . . nooit . . .”

„Nou, van Raven, dan moesten we het maar eens probeeren, hè? Maandag kun je dan aan het werk gaan — maar denk er om . . . geen gekheden of driftbuien hier . . . want je ligt er zoo uit. Ga nou maar naar het bedrijfsbureau en vraag maar om een kaart.”

Jan's gezicht ontspande zich niet. Hij deed een paar passen naar voren, kwam dichtbij, stak mij zijn groote hand toe, keek me een oogenblik wat ongeloovig aan, zei toen: „Dus mag ik me melden? . . . Dank je wel meneer!” en daarbij kreeg ik een handdruk, die ik na een half uur nog duidelijk voelde.

Zoo kwam Jan van Raven in het bedrijf. Aangezien hij geen geschoold arbeider was, maar een paar flinke handen aan zijn lijf had, werd hij in de montage-afdeeling tewerkgesteld, waar ik hem gedurende de eerste weken uit het oog verloor. Daarna werd ik aan zijn bestaan herinnerd, door een verzoek, dat een paar werklieden mondeling kwamen doen, n.l. om Jan van Raven ontslag te geven.

„Waarom?”

„Meneer, we willen niet met een tuchthuisboef onder één dak werken; da's onze eer te na!”

„Zoo . . . en is hij de eenige van jullie, die met de gevangenis heeft kennis gemaakt?”

„Nou, dat nou juist niet. D'r benne der wel, die es lange vingers gemaakt hebben. Maar da's zoo erg niet, hè? Hij is de eenige moordenaar.”

Ik beloofde een onderzoek in te stellen en beraadslaagde met den bedrijfsleider.

„Waarom willen ze Jan van Raven weg hebben? Heeft-ie soms driftbuien gehad of iemand bedreigd?”

„Welnee meneer, 't is één van de beste werkers, die we in de montagehal hebben, maar de ploeg, waarin hij werkt, heeft er

bezwaar tegen, dat hij ze zoo opjaagt. Als er maar even iemand lanterfant, dan kijkt Jan hem vuil aan en daar zijn ze geloof ik erg bang voor!”

„Dus U bent wel tevreden over hem?”

„Meneer, het is een pracht vent. Ik had U juist willen voorstellen om hem ploegbaas te maken.”

Hetgeen geschiedde. Jan kreeg een ploeg arbeiders onder zich. Jan vloekte niet tegen zijn ploeg, hij was altijd even rustig en kalm, gaf zijn aanwijzingen met weinig woorden, maar als het niet vlug genoeg naar zijn zin ging, dan keek hij „vuil”, en dat was voldoende om den sloomsten arbeider tot ongekende daden te brengen.

* *

Dit alles had ik eigenlijk niet willen vertellen en het heft meet mijn verhaal nog niets te maken. Mijn bedoeling is alleen geweest om den lezer een indruk te geven, wie en wat Jan van Raven was, en hoe hij er ongeveer uitzag. Als ik daarin geslaagd ben kan nu het verhaal beginnen. Het bestaat uit twee episoden met een tusschenruimte van precies een jaar.

De eerste episode speelt op mijn bureau op een Zaterdag tusschen half een en half twee. Er werd dan spreekuur voor werklieden gehouden, waarvan slechts matig gebruik werd gemaakt. Op dien bewusten Zaterdag waren er twee klanten, waarvan de eerste bezwaren had tegen een opgelegde boete wegens dronken op het werk komen. De tweede klant was Jan van Raven.

Hij was nu ongeveer drie maanden bij ons in dienst en verdiende als ploegbaas een aardig weekloon. Zijn kameraden hadden zich blijkbaar verzoend met het denkbeeld van onder-één-dak-met-een-tuchthuisboef-te-werken. Tenminste ik had geen klachten meer gehoord.

Jan kwam binnen, zoals drie maanden geleden. Hij keek nu minder norsch en zijn geheele houding was meer vrij en ongedwongen dan toen.

„Wel, van Raven, wat is er?”

„Meneer, ik heb een vriendelijk verzoek. Ik heb, geloof ik, getoond da'k werken kan, en met de centen die ik verdien ben ik best tevreden. Maar, kijk es . . . U weet dat zoo niet . . . maar als je twee jaren gebromd heb . . . en je vrouw heb de kost motte verdienen . . . nou dan ben je een beetje achterop. U begrijpt . . . een paar dingetjes in de lommerd en een paar schulden . . . en je moest es wat nieuw in de kleren, en zoo . . .”

„Natuurlijk, dat snap ik wel, enne . . . wou je nou voorschot hebben?” Ik wilde hem de vraag wat vergemakkelijken.

Jan keek even een beetje beleedigd. „Voorschot? . . . welnee, meneer, daar wil ik je niet om lastig vallen. Kijk es, de zaak zit zoo . . . mijn vrouw's broer, die is hofmeester op de Holland-Amerika en die heeft, zoo gezeid, een duitje overgelegd . . . 't is nogal een droogpruim ziet U . . . niet getrouwd en zoo en erg op de centen. Nou, en die wil ons nou honderd gulden voorschieten, en dan zal ik hem elke maand negen gulden terugbetalen, dan verdiend hij er wat aan en ik ben uit den brand . . .”

„Nou, van Raven, dat vind ik nogal aardig van je zwager, dat zou ik maar aannemen als ik jou was . . .”

„O!, daar niet van meneer, natuurlijk neem ik het aan, maar . . . hij is een Jantje secuur en nou vraagt-ie . . . een . . . een . . . borgstelling . . . borgstelling . . .”

Langzaam en indrukwekkend werd dit zwaar-juridische woord herhaald en Jan keek me uitvorschend aan, hoe ik dat nu wel zou vinden . . . een borgstelling!

„En nu wou je me zeker vragen of ik die borgstelling zou willen teekenen?”

„Nou, meneer . . ., als het niet te brutaal is . . .”

„Goed, van Raven, dat wil ik wel doen.”

Jan zei niets, geen „dank U” of zoo, maar weer kwam de afgesleten portefeuille uit den binnenzak, het elastiekje werd eraf gepeuterd en weer werd een gewichtig document gezocht. Ditmaal: geen uitgangsbrieftje, maar een borgstelling . . . een heusche borgstelling:

„Ik blijf borg, dat Jan van Raven de honderd gulden, die hij van zijn zwager Willem de Haas geleend heeft zal terugbetalen.

't Welk doende, met verschuldigde eerbied.”

Het was niet gemakkelijk om op dit gewichtige oogenblik een glimlach te onderdrukken. Ik legde Jan uit, dat een borgstelling een gewichtig document was, dat op gezegeld papier moest worden geschreven en ik beloofde dat ik dat stuk binnen het uur in optima forma zou gereed maken en dat Jan het om half twee zou halen.

Aldus geschiedde. Jan kwam, las het stuk, stak het in zijn portefeuille, deed het elastiekje erom, bromde iets, dat misschien „dank je wel” beteekende en verdween.

* *

(Vervolg pag. 11)

STUDENTEN CAROUSSEL VEREENIGING TE DELFT.

Tot zijn groote vreugde kan het Bestuur U mededeelen, dat het reeds nu er in geslaagd is een uitvoering in de manege Heugens aan de West Vest te organiseeren en wel op Vrijdag 19 April a.s. te 20 uur.

Buiten de traditioneele carousellnummers, die gereden met de nieuwe arabische paarden een groote attractie beloven te worden, zullen de bekende „Sauterelles” hun medewerking verlenen. Deze vermaarde circusartisten, die reeds vele jaren in de grootste steden van Europa optraden, zullen ons land voor de eerste maal met een bezoek vereeren. Het Bestuur rekent het zich dan ook tot een groote eer hen aan U te mogen voorstellen en verwacht, dat U ze op waardige wijze zult ontvangen, door in groote getalen op te komen.

Voor de Generale Repetitie op Donderdag 18 April a.s. te 20 uur zullen kaarten in de Voorzaal verkrijgbaar zijn. Laat ook Uw hospita van deze gelegenheid genieten!

Het Bestuur is gaarne bereid verdere inlichtingen te verschaffen.

Namens het Bestuur der S.C.V.,
P. A. J. STOOP,
Secretaris.

D. S. A. F. V.

Het Bestuur van de D. S. A. F. V. vestigt er den aandacht op, dat opnamen, gemaakt op 18 December 1939 in Delftsche Kroegjes), vóór April a.s. ter beoordeeling bij het Bestuur moeten worden ingeleverd, daar verwacht kan worden, dat de deelnemers in de Paasvacantie hun rolfilm wel geheel verbruikt zullen hebben. Heeft iemand nog opnamen in zijn toestel zitten, dan kan hij, in overleg met het Bestuur, de foto's eenige dagen later inleveren. Delft biedt genoeg, om uw film vol te krijgen! Voorts wordt er aan herinnerd, dat op het oogenblik een filmwedstrijd aan den gang is, waarbij men het opnameapparaat, alsmede het projectietoestel van de D. S. A. F. V. in bruikleen kan krijgen. Bij het winnen van een prijs krijgt men de kosten van de 8 m.m.-film vergoed. Men kan zich dus volkomen kosteloos in het bezit stellen van een zelf opgenomen film. Tenslotte is er bij uw kennissen wel iemand, die een projectietoestel heeft, zoodat u later ten alle tijde de film in den familiekring kunt vertoonen.

Namens het Bestuur der D. S. A. F. V.,
B. DE BRUYN,
Commissaris v. h. Materiaal.

Tweede episode. Hetzelfde tooneel, juist een jaar later, ook dezelfde tijd op een Zaterdag, dus spreekuur voor werklieden. Jan verschijnt. Hij heeft iets feestelijks in zijn wezen, zijn kleeren zitten netter, zijn handen zijn schooner, ik weet niet wat het is, maar het is hem aan te zien, dat hij me deelgenoot gaat maken van iets ongelooflijks prettigs.

„Wel van Raven, wat is er?”

Jan antwoordt niet, kijkt me alleen even verheugd aan, haalt nog eens zijn oude overbejaarde portefeuille-met-elastiekje te voorschijn, zoekt weer tusschen zijn papieren en reikt mij tenslotte met een vorstelijk gebaar de borgstelling over.

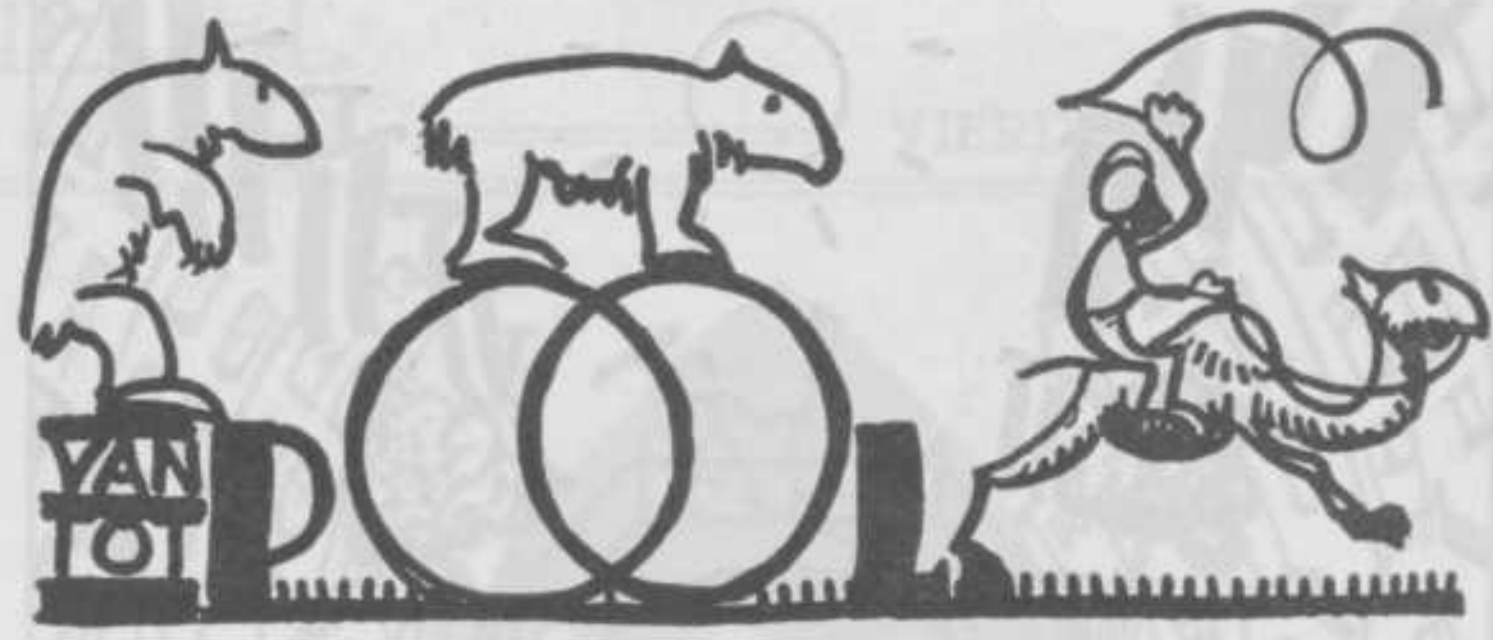
„Meneer, als je blijft . . . je kan hem verscheuren . . . afbetaald hoor, tot de laatste cent . . . ik ben weer een vrij man.”

„Nou van Raven, dat doet me genoegen en ik ben blij, dat we het zoo goed met je getroffen hebben.” Ik had er nog enkele goede wenschen aan willen toevoegen, maar dat leek mij tegen dezen kerel heelemaal misplaatst. Ik slikte mijn „Ik hoop . . .” dus tijdig in en verwachtte, dat Jan nu zou vertrekken.

Maar nee — hoor! Jan bleef staan, hij kwam zelfs eenige passen naar me toe, greep mijn hand en uitte zijn geheele complex van dankbaarheid in de volgende gedenkwaardige woorden:

„Meneer . . . cente heb ik niet . . . anders zou ik je een kisse fijne sigaren geven . . . om je te bedanken (een kneep). Maar dat wil ik maar zeggen (nog een kneep) . . . als meneer soms es de pest aan iemand heeft (Jans gelaat wordt plotseling „vuil”) . . . en meneer wil dat ik zoo'n vent een pak op zijn sodemieter geef (Jan kijkt bij deze woorden heel erg „vuil”) . . . dan heeft meneer het maar voor het zeggen” (laatste kneep, die ik een uur later nog voelde).

De lezer vergeve mij, dat ik Jan's taal woordelijk weergeef. 't Ging niet anders! Bij zoo'n kerel behooren zulke woorden.

DE JAGER.

Een lichte rimpeling op het water van het meer kondigde een naderend onweerswindje aan. Het anders zoo spiegelgladde oppervlak lag vredig temidden van de hooge boomen van het bosch. Eenzaam en verlaten lag de hut van den ouden jager aan het water. De man zat voor zijn pas aangestoken houtvuurtje, hij had hard gewerkt.

Nu zat hij daar temidden van de voorwerpen, die hem lief waren geworden, zijn geweer, zijn jachtmes en zijn ransel. Zwaar had hij het in den winter gehad, in het geheel geen wild om te schieten. Wel had hij enkele duiten verdiend in de stad, met het mooie hout, dat hij laatst had gehakt.

Zijn hond lag met zijn kop aan zijn voeten, de warmte deed het beest goed, na de laatste koude tocht.

De wind loeide nu om het huis, de hond spitste de ooren, geruisch van golven, die intusschen uit de lichte rimpeling op het water waren ontstaan.

Storm kwam er; de jager stapte met een somber gezicht naar buiten; het meertje was een onstuimige zee geworden. Het schuim der golven spatte hem om de ooren. Haastig sloot hij de deur om toch maar vooral geen koude lucht in het warme vertrek te krijgen. Behaaglijk strekte hij zich uit voor het vuur, de hond kwam met zijn snuit bij zijn handen, likte ze en legde zich naast hem ter ruste neer.

De warmte deed den jager goed, hij hoorde de loeiende wind niet meer; met een blij gezicht tuurde hij in het vuur, hij had de sporen van een hert gezien en over enkele uren zou het dag wezen en zou hij geen honger meer hebben.

Hij sliep; zijn hoofd met de diepe rimpels was op zijn borst gezakt; hij droomde.

Hij liep voorbij een huis, heerlijke geuren kwamen er door de openstaande ramen naar buiten. Hij kon niet nalaten even te blijven staan en door het raam naar binnen te kijken. Hij zag daar iets vreemds, konijntjes, haasjes en marmotten hielden daar een groot feest, ze zongen met elkaar een liedje, dan weer speelden ze op kleine viooltjes en piano'tjes, van notenhout vervaardigd. In een anderen hoek stonden eenige hazen met een groot braadspit voor zich, en daaraan hing een hert.

Het beest had het te kwaad, angstig keek het naar de vlammen, die langzaam om hem heenspeelden.

De konijnen schreeuwden van plezier, en ze dansten rond het hert, dat daar levend gebraden werd.

Met een sprong was de jager in de kamer, alles stooft uiteen, het hert bleef liggen, het was dood.

De jager werd wakker, hij had het gedroomd, het hert was verdwenen. Hij sprong op. Het was prachtig weer, het meer lag rustig voor hem. De blauwe hemel weerspiegelde zich in het water, de storm was voorbij; de boomen vertoonden het eerste jonge groen. Hij gooide zijn geweer over zijn schouder en ging op weg.

BRZ.

WISKUNDE, ook BESCHRIJVENDE MEETKUNDE en THEORETISCHE MECHANICA bij Ir. W. J. Vollewens, c.i., (oud-assistent T.H. Hoornbruglaan 84 te Rijswijk (Z.-H.)), Tel. Den Haag 118393.

WISKUNDE, NATUURKUNDE (ook THERMODYNAMICA), ELECTROTECHNIEK (Bekn. Cursus) bij Ir. M. VAN DER VEEN, oud-ass. T.H., Kanaalstraat 9, Delft.

Ir. A. C. van Horssen, b.i., oud-assistent T.H., Westeinde 58B, Voorburg, repeteert BOUWKUNDE voor W. en M. en UTILITEITSBOUW voor B. en C.

WISKUNDE, NATUURKUNDE, MECHANICA, KL. VIERTANTEN bij Dr. Ir. E. H. M. Beekman, Maarten Trompstraat 25.

Dr. Ir. R. H. Borkent e.i. assistent T.H. repeteert: ELECTRICITEIT, TOEGEPASTE MECHANICA, ELECTROTECHNIEK (uitgebreide en beknopte cursus), WISSELSSTROOMTHEORIE, THEORETISCHE ELECTRICITEITSLEER Kanaalweg 2b, Delft; Van Boetzelaerlaan 116, Den Haag.

Ir. C. J. D. M. Verhagen, Beestenmarkt 26, Delft, assistent Technische Physica, tenteert en repeteert NATUURKUNDE.

LENTE.

Eindelijk dan heeft Grijsaard Winter zijn witte baard opgelicht, om aan het licht en darterl wezen freule Lente een blik te gunnen over de dorheid waarin hij de Wereld voor een korte spanne tijds gehouden heeft. Te lang is hij gebleven en het afscheid dat hij eens zal moeten nemen wordt uitgesteld. Maar telkens weer duikt even freule Lente op om ons te verblijden, een blik te gunnen in de dagen zooals ze zullen worden. Voorbode van den Zomer, zooals ze immers is, doet ze ons terugdenken aan het vorig jaar en andere zomers uit het verleden. En als we dan zoo mijmerend terugdenken aan het verleden dan doemt bij ieder strand, duin en zee op om te wisselen voor heide en bosch. Zijn het deze dingen die ons zoo'n apart gevoel geven of is het iets anders?

Geen jaargetijde heeft zoo sterk vat op ons als juist de Lente. Is de eerste zonnedag daar, zonder de wintersche guurheid, met haar pittig prikkelende lucht, dan straalt het menschedom weer, hult zich in haar te vroeg zomerkleed, en pronkt een oogenblik met haar nieuwe plannen en verschijningsvormen.

De wereld krijgt voor een oogenblik een nieuw aangezicht, de duinen overwazen groenig, de hei wordt groen-paarsig overdonst en hier en daar krijgt ook het bosch weer een heel licht groen waas, aanduidend dat ook dit jaar de eeuwige voortdurende cyclus niet verbroken zal worden. Als we een paar maanden verder zijn zal het loover dan al weer van tint gewisseld hebben en zullen we onder haar schaduw zoeken, om de nu zoo lang verbijde zonnegloed en warmte, te ontvluchten.

Eigenaardig is het dat de Lente zich zoo plotseling aankondigt. Vandaag is er nog niets van te bespeuren, de boomen staan nog langs de grachten zooals ze dat de laatste maanden in hunne dorre naaktheid gedaan hebben, maar morgen zien we in eens kleine groene pitjes aan de takken zitten en tegelijkertijd komen alle verschijnselen naar voren, die de Lente aankondigen. 's Morgens sta je op met een licht en vroolijk gevoel en je verwondert je zelf er over dat het je zoo weinig moeite kost om de sponde te verlaten. Het heeft je als een verlossing in de ooren geklonken toen de juffrouw, het anders zoo gehate „Het is half negen, Meneer, Staat Uwe's op," deed hooren. En zonder dat je je het bewust bent, begin je te fluiten of te zingen. Je merkt niet eens dat het vandaag anders is als gisteren, het valt je niet op en als je aanstonds de deur achter je in het slot laat vallen

dan merk je niet dat je geen jas aan hebt. Pas later kom je tot de ontdekking dat het anders is, dat het allen de symptomen van de Lente zijn. Hoe meer je je het realiseert, hoe meer valt het je op dat je het niet alleen bent die het gemerkt heeft. Ieder die je tegen komt heeft iets lichts en luchtigs over zich, zelfs dat heertje dat anders altijd met zooveel nadruk op zijn stokje leunend langs den overkant schuifelt, zwiert om de paar passen even met dit voor hem zoo onmisbaar wandel attribuut rond en het lijkt wel alsof hij dan voorzichtig even een huppelpasje maakt.

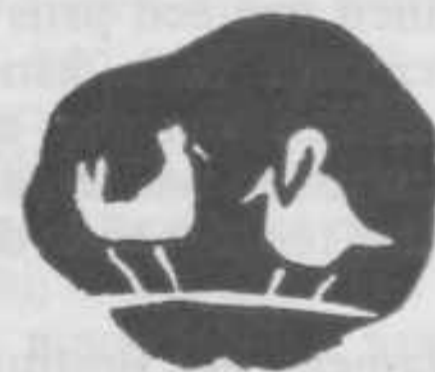
Als je dan even daarna sigaretten gaat halen, vertelt de winkelier met een schalks lachje dat hij zijn kunstbeen heeft gebroken en het nu maar weer met zijn oude houten moet doen tot er een nieuw voor hem gemaakt is. Zeker weet ik, dat het de Lente is, die hem met zoo'n opgewekt gezicht mij deze rampspoed doet vertellen.

Wat verder ontdek je weer een andere voorbode. „Graaf Macaroni" staat zelf lustig aan zijn orgeltje te draaien, hij heeft zijn anders altijd om het hoofd gebonden groene sjaal thuis gelaten en vroolijk ontlokt hij een melodie aan zijn instrument, dat vandaag nog meer dan anders tot zijn recht komt. „Madame la Comtesse" houdt zich ook vlak bij het orgeltje op en staat een beetje oolijk mee te deinen op de maat van de muziek, en slaat zoo nu en dan even met haar knokige hand op haar tambourijn, zoodat de koperen schelletjes even mee rammelen. Nauwelijks heeft ze je in de gaten gekregen of ze lacht wat schuldbevestigend, net als of je haar op iets ontdeugends betrapt en roept je vroolijk toe: „Ça va Messieurs, Ça va? C'est le printemps, hein, comme c'est bon, hein," en een stortvloed van woorden wordt over je uitgelaten, waarvan je eigenlijk de porté, door haar rapheid van tong, niet precies kunt vatten, maar waarvan de bedoeling wel moet zijn je te vertellen, dat ze ook weer blij is dat de Lente in aantocht is en dat het aanstonds weer Zomer zal worden.

Zoo is de dag vol met kleine gebeurlijkheden, die allen op hun gebied de omwenteling aankondigen. 's Avonds zal weer voor het eerst na een paar maanden het gegichel en zoo nu en dan het gekrijsch van een der Delftsche schoonen uit de Peperstraat opstijgen om langs het Oude Delft of Hypoliet weg te sterven, waarmee dan een eerste Lentedag haar einde neemt.

Morgen zal het weer koud zijn en zullen we niets merken van de Lente, alleen de groene knopjes in de boomen blijven, wachten op den volgenden zonnedag om verder uit te botten en aanstonds het feestkleed te kunnen vormen voor Gravin Zomer.

N. H. K.

Zoekt Uw Voordeel!

N.V. BROUWERIJ
D'ORANJEBOOM
ROTTERDAM

Bestelt voor gebruik THUIS in de BROUWERIJ
GEBOTTELD flesschenbier
Houdbaar en heerlijk van smaak

Hoofdagent: J. T. POST
Vrouwjutenland 14, Tel. 92, Delft

WIJNKOOPERIJ
ANNO 1863

B. A. VAN DE VEN & Co.
WIJNHAVEN 11 DELFT
PORTWIJNEN - SHERRY - MADERA

TREEDT

ALVORENS UW DISSERTATIE IN DRUK TE
GEVEN, EERST IN ONDERHANDELING MET
NAAMLOOZE VENNOOTSCHAP W. D. MEINEMA
MONOTYPE-DRUKKERIJ
HIPPOLYTUSB. 6 DELFT TELEFOON 160

FEUILLETON

LENTEZOTHEID.

Albert was een jongeman van goeden huize, doch helaas be-
deeld met zeer beperkte geestesvermogens. Men fluisterde wel
eens, dat de vader in zijn jongere jaren een heel stevige drinker
was en dat dit de oorzaak vormde van Alberts achterlijkheid.
Maar hoe kon men dit zeker weten, wijl de oude heer, als zoon
van den gezant in Argentinië, eerst op zijn vijf en twintigste
jaar in Nederland was gekomen, en daar onmiddellijk trouwde
met de rijke doch foieleelijke freule van Waterhoven? Behalve
aan den imbecielen Albert had Mevrouw Banckerstein geboren
Baronesse van Waterhoven het leven geschonken aan een
dochter, die met even weinig aantrekkelijkheden zou blijken
op te groeien als eertijds haar moeder.

Het was om deze jongedame met fortuin, dat ik meerdere malen
als gast optrad in den familiekring van de Banckersteins; en
met succes, zooals ik al gauw bemerkte. Hoewel zelf niet van
adel, behoorde ik toch tot één der aanzienlijkste en meest
geziene families des lands, waarvan reeds vele leden in den
loop der tijden belangrijke staatsambten hadden bekleed.
Ook moest mijn innemend uiterlijk een aangenamen indruk
maken op de onbekoorlijke moeder en dochter. In ieder geval
was ik bij hen als kind in huis. Zoo ook stapte ik den laatsten
keer, dat ik, zooals blijken zal, in hun woning te gast mocht zijn,
vanuit den tuin door den geopenden glazen deur de zitkamer
binnen. Het was de eerste mooie lentedag; in de kamer zat
alleen de toen een en twintigjarige Albert met zijn teddybeer
te spelen.

„Aardig weertje, Albert!”

„Beer is in de rui, verdikkeme,” klaagde het jongmensch.

„Gebeurt dat ook al in de lente?”

„Ja, net als bij mijn zuster, die heeft valsche krullen,” kraaide
hij opgetogen.

Ik sloeg dubbel van het lachen, en klopte Albert enthousiast
op den schouder.

„En mijn moeder heeft een onecht gebit,” ging deze onver-
vaard door.

Mijn schaterlachen gierden de kamer in, en Albert stond grin-
nekend op Teddybeer te bijten.

„Het zijn twee verdomde teeven,” beweerde hij.

Ik sprong van plezier, doch tegelijkertijd sprongen vanachter
het gordijn, dat zit- en eetkamer scheidde twee krijschende
vrouwen tevoorschijn. Moeder en dochter gilden door el-
kander heen:

„Jij verdedigt ons niet eens, en we hebben alles gehoord;
engerd, doe je daar niets tegen?”

„Hij weet niet beter,” stamelde ik.

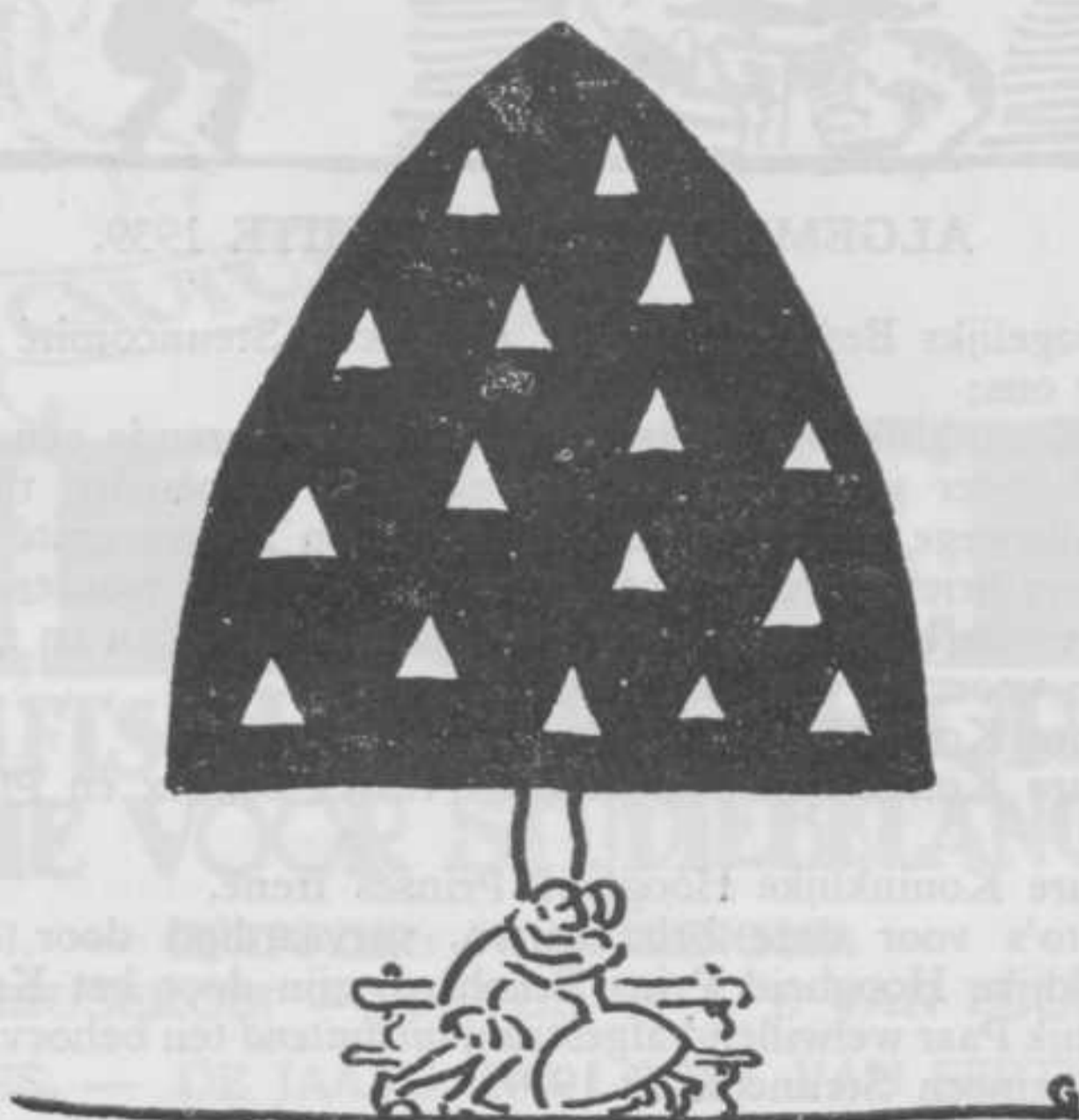
Maar de twee hysterica hoorden me al niet meer, en dudden
mij den tuin in.

Achter mij hoorde ik Albert tegen Teddybeer vloeken.

Toen ben ik achterom gelopen, en heb met het tweede meisje
een afspraak voor dien avond gemaakt.

't Was volle maan op onze wandeling.

J. K.

Als een liedje zonder woorden,
't Zoete slaan van een nachtegaal,
Als hemelsche accoorden,

Als een harmonie zonder melodie,
een woeste, kunstige instrumentatie,
opgezwepen tot een wilde symfonie
van steeds vervloeiende monotonie,

Onweerstaanbaar dringend,
onstuitbaar, onaanvechtbaar,
zonneklaar en zingend,

Speelt het glanzen van je haar
en je lieve lachen door mijn hoofd.
Eros, Pan en Venus
Zijn voor je bestaan geloofd!

E. P. W.

ZONDAGMORGEN

GEBOUW VOOR KUNSTEN EN WETENSCHAPPEN.

Zaterdagavond 13 April 8.00 uur, Concertgebouw-Orkest. Serie B. 5e
Abonnementsconcert. Dirigent: Willem
Mengelberg. Solist: Zoltan Székely (viool).
Zondagmiddag 14 „ 2.30 „ „ Kinder-Operette Dromelijntje onder lei-
ding van de Dames van Kuyk.

Deuillez fréquenter le Bar des Bourdonniers.
Car l'heure de l'amour vient de sonner.

ALGEMEEN STEUNCOMITE 1939.

Het Dagelijks Bestuur van het Algemeen Steuncomité 1939 schrijft ons:

Bij Koninklijk Besluit is bepaald, dat gedurende een door den Minister van Binnenlandsche Zaken te bepalen tijdvak van Rijkswegen ten bate van het Algemeen Steuncomité 1939 *bijzondere* briefkaarten verkrijgbaar gesteld zullen worden.

De drie briefkaarten zullen tegen Paschen uitkomen en zullen worden voorzien van de beeltenissen van:

- a. Hare Koninklijke Hoogheid Prinses Beatrix,
- b. Hare Koninklijke Hoogheden Prinses Beatrix en Prinses Irene,
- c. Hare Koninklijke Hoogheid Prinses Irene.

De foto's voor deze briefkaarten, vervaardigd door Zijne Koninklijke Hoogheid Prins Bernhard, zijn door het Kroonprinselijk Paar welwillend afgestaan, *uitsluitend* ten behoeve van het Algemeen Steuncomité 1939.

De briefkaarten zullen worden uitgegeven in de frankeerwaarden van onderscheidenlijk 2, 3 en 7½ cent en zullen worden verkocht met een toeslag van 10, 10, en 7½ cent per kaart, boven de frankeerwaarden.

Een serie van drie briefkaarten komt dus op *veertig cent* (f 0,40). De opbrengst van deze briefkaarten zal, na aftrek van de frankeerwaarden, de kosten van aanmaak, enz. ter beschikking gesteld worden van het algemeen Steuncomité 1939.

Ons Comité wil gaarne zijn dankbaarheid uitspreken over het feit, dat door Hunne Koninklijke Hoogheden Prinses Juliana en Prins Bernhard de gelegenheid is geschapen, dat de beide jeugdige Prinsesjes, die zulke betekenisvolle namen ontvingen, reeds nu — al zijn Zijzelve daarvan nog onbewust — Haar aandeel hebben in het brengen van „Geluk en Vrede” voor diegenen van de bevolking, die daar in deze moeilijke tijden het meest behoefte aan hebben.

Het is voorts overtuigd, dat het bezit van deze zoo goed geslaagde en zoo mooi uitgevoerde foto's voor iederen Nederlander een voorrecht zal zijn, zoodat het spontane medewerking verwacht van alle zijden om deze actie te doen slagen. De fotobriefkaarten zullen aan alle postkantoren verkrijgbaar zijn.

Bestellingen, liefst van een grooter aantal series, kunnen ook worden gedaan door tusschenkomst van het Algemeen Steuncomité 1939, door storting of overschrijving op postrekening 25000 van dat Comité, kantoor 's-Gravenhage.

Mijnbouwkundige Vereeniging.

Buitengewone vergadering op Vrijdag 19 April 1940 ten 8 ure in het Gebouw voor Mijnbouwkunde.

Spreker: Dr. Ir. G. J. H. Molengraaff.

Onderwerp: Correlatieproblemen in de petroleumgeologie.

Van het Bestuur van het Geologisch-Mijnbouwkundig Genootschap werd, voor de leden der Mijnbouwkundige Vereeniging, de uitnodiging ontvangen tot het bijwonen van het Wetenschappelijk gedeelte der Algemeene Vergadering in het Gebouw voor Mijnbouwkunde op Zaterdag 13 April 1940.

10 uur: Prof. Ir. H. F. Grondijs.

Onderwerp: Nieuwere inzichten in de ertsgenese.

14 uur: Ir. O. F. H. H. van de Loo.

Onderwerp: Nieuwe waschprocédés voor steenkolen.

Namens het Bestuur,

H. M. STIASNY, Secretaris.

N.B.B.S.

Excursies.

Gezien de beperking der mogelijkheden tot het organiseeren van buitenlandsche reizen voor Nederlandsche Studenten en het ontvangen van buitenlandsche Studenten in Nederland, kan het N.B.B.S. zich ten volle toelagen op de organisatie van excursies voor Nederlandsche Studenten binnenslands.

Immers daar waar de vorige jaren talrijke groepen buitenlandsche Studenten door het N.B.B.S. door Nederland excursies hebben gemaakt, en vele excursies voor groepen Nederlandsche Studenten in Nederland werden georganiseerd, kunnen thans de daardoor opgedane ervaringen en de verkregen gegevens beschikbaar worden gesteld van de Nederlandsche Studentenwereld.

Zoo b.v. op het gebied van wetenschappelijke excursies (b.v. voor faculteitsverenigingen, disputen, enz.), touringcar- vervoer voor sportverenigingen, hotelaccomodatatie en dergelijke.

Uitgewerkte excursieschema's naar de Zuiderzeewerken, de ontginningen van de Heide-Maatschappij, Staatsmijnen, Havenwerken te Rotterdam, enz., enz., kunnen direct aan belanghebbenden worden verstrekt; een en ander tegen zeer lagen prijs.

Aanvragen te richten tot de plaatselijke vertegenwoordigers, of direct tot het Nederlandsch Bureau voor Buitenlandsche Studentenbetrekkingen, afd. excursies, Breestraat 41 te Leiden. Verder wordt de aandacht gevestigd op het feit, dat het N.B.B.S. zooveel mogelijk zijn gewone werk voortzet, zoodat b.v. nog steeds inlichtingen worden verstrekt, zooals die betreffende studiemogelijkheid aan buitenlandsche Universiteiten, Correspondentie-adressen, en dergelijke.

Plaatselijk vertegenwoordiger: N. H. Kingma, Oude Delft 136, Delft.

K.L.M.-reducties.

Zooals bekend mag worden geacht, genieten studenten aan de Nederlandsche Universiteiten op K.L.M.-lijnen een reductie van 50 % op het enkele-reis-tarief, op voorwaarde „Indien plaats”.

Het N.B.B.S. heeft echter van de K.L.M. bericht ontvangen, dat in verband met den internationalen toestand de studenten-reductie voorloopig is opgeheven.

De K.L.M. heeft zich echter bereid verklaard, om de reductie alsnog toe te staan op haar verbindingen Amsterdam-Brussel en omgekeerd. Hierbij geven wij de dagelijksche verbindingen: *Geldig van 1 Maart tot nader order:*

14.25 v. Amsterdam a. 12.10

16.10 a. Brussel v. 11.45

Het studententarieff bedraagt f 7,50 voor een enkele reis, en f 15,— voor een retourvlucht.

„Practische Studie”.

Excursie met voorbereidende lezing.

Donderdag 11 April 1940: Inleiding met lichtbeelden en film door Ir. M. H. Ekker, over het viaduct Weteringkade-Schenkkade te 's-Gravenhage.

De lezing zal gehouden worden in het gebouw voor W. & W., in zaal 27, ten 8 ure.

Maandag 15 April 1940: Excursie, vertrek per autobus, om 9 uur van het Gebouw voor W. & W. Des ochtends bezoek aan de N.V. Gusto Staalbouw te Schiedam, alwaar de staalconstructie van het viaduct vervaardigd wordt.

Lunch te Schiedam om ± 12.15. Daarna om ± 2 uur bezichtiging van de montage van het viaduct Weteringkade-Schenkkade te 's-Gravenhage.

Terugtocht uit Den Haag op eigen gelegenheid. De kosten van de excursie, met maaltijd inbegrepen, zijn f 1,25 per persoon.

De intekenlijst bij den bediende Righarts sluit Zaterdag 13 April, om 12 uur.

N.B. Ter nadere orienteering kan men het 9e nummer van den jaargang 1940 van het tijdschrift De Ingenieur naslaan.

Namens het Bestuur,

G. DE JOSSELIN DE JONG, Secretaris.